

Nu mag een van de kinderen een actie (wijze van doen, emotie, enzovoort) noemen (of laten zien) waarop de anderen tegengesteld reageren (dichtbij/veraf; begin/einde; lief/ondeugend; binnen/buiten; alles/niets; aandoen/uitdoen; druk/rustig, enzovoort).

Misschien kennen de kinderen de tegenstellingen nog uit het thema 'Er is een tijd...' (zie pagina 23).

Voorbeelden:

Ik zeg 'kom',
dan gaan ze daar 'weg'.
Ik zeg 'ga naar rechts',
dan gaan ze daar naar 'links'.
Ik zeg 'roep je broer',
dan komt een 'zus'.
Enzovoort.

U kunt het ook laten uitspelen in het land van Verschil.

20

donderdag
juni

Omggaan met verschillen

Goall

In het verhaal voor de jongsten zegt Hassan dat meisjes niet kunnen voetballen. Wat vinden de kinderen van deze uitspraak? En wat zien ze op de kalenderplaat? Waarin verschillen meisjes van jongens?

Jongsten

Abc

Voetbaljongens

Kunnen meisjes voetballen? En jongens uit Afrika? De drie voetbalvrienden twijfelen eraan.

Ze zijn aan het voetballen op het grasveldje: Roy, Hassan en Nick. Roy is de beste keeper en Hassan kan goed koppen. Ze spelen elke dag met elkaar.

Knal! Nick scoort.

Roy vist de bal uit het net. 'Die kon ik echt niet houden,' roept hij. 'Die was te hoog voor mij.'

Hij schopt de bal naar Hassan, maar die let niet op. Hassan kijkt achterom. Daar fietst een jongetje op een rode crossfiets dwars over het veld.

'Ophoepelen!' schreeuwt Hassan. 'Wij waren hier het eerst.'

Het jongetje kijkt niet op of om.

'Hij verstaat je niet,' zegt Roy. 'Hij komt uit Afrika. Hij heet Abdel en woont bij ons in de flat.'

Hassan rent naar hem toe. 'Wegwezen. Je mag hier niet fietsen als wij aan het voetballen zijn.'

Roy pakt de bal. Nick staat met zijn armen over elkaar. Hij ziet dat Abdel naar de kant fietst. Daar legt hij zijn fiets neer.

'Zullen we vragen of hij meedoet?' stelt Nick voor.

'Dat kun je niet vragen,' zegt Hassan. 'Want hij begrijpt je niet.' Roy hoort aan zijn stem dat Hassan het niet leuk vindt als Abdel meedoet.

Hassan bekijkt Abdel eens goed. Van zijn hoofd tot zijn tenen. 'Hij kan niet voetballen,' zegt hij.

'Tuurlijk wel,' zegt Roy. 'Iedereen kan dat.'

'Nietwaar,' zegt Hassan. 'Mijn zus kan er niks van.'

'Logisch,' zegt Nick, 'jouw zus is een meisje. Meisjes kunnen niet voetballen.'

'En kinderen uit Afrika ook niet,' zegt Hassan.

Roy zucht. 'Laat maar.' Hij wil voetballen. Hij trapt de bal keihard naar het midden van het veld. Daar fietst op dat moment Abdel weer. De bal komt voor zijn wiel. Pats! Abdel valt om en begint te huilen.

Nick rent naar hem toe en wil hem overeind helpen, maar dat wil Abdel niet.

'Misschien heeft hij een hersenschudding,' zegt Hassan.

'Of een gebroken been,' zegt Roy. 'Ik zal zijn moeder halen.' Hij rent zo hard hij kan naar de flat van Abdel. Er zit een rare kriebel in zijn buik. Doordat hij de bal zo hard trapte, heeft Abdel nu pijn.

Even later komt Roy terug met de moeder van Abdel. Als die zijn moeder ziet, stopt hij meteen met huilen. Abdel krabbelt overeind en houdt een heel verhaal. De jongens verstaan er niets van. Dan pakt hij zijn fiets. De moeder zegt iets tegen Roy, maar Roy begrijpt niet wat ze bedoelt. Ze wijst naar haar flat en wenkt de kinderen dat ze mee moeten gaan.

Verlegen staan ze te wachten op de galerij.

'Het ruikt hier vreemd,' zegt Nick.

'Lekker,' vindt Hassan. 'Maar ik weet niet waarnaar.'

Dan komt de moeder van Abdel terug uit de keuken. Ze heeft een papieren zak in haar hand. Die geeft ze aan Roy.

Als ze weer op het veldje staan, maakt Roy de zak open. Er zitten koekjes in. Heel andere koekjes dan ze gewend zijn. Ze proeven ervan. Ze zijn nog warm en smaken zoet.

'Aardige moeder,' zegt Hassan.

De anderen knikken.

'Als Abdel morgen weer naar ons veldje komt, zullen we dan vragen of hij meedoet?' stelt Roy voor. 'Kunnen we eindelijk een keer twee tegen twee spelen.'

En dat vinden de jongens een goed plan.

Oudsten

Abc

Youri wil op ballet

De broers van Youri vinden het maar niks dat hij op ballet wil. Maar Youri trekt zich dat niet aan.

'Hé, Youri! Kom mee, voetballen!' roepen Boris en Igor.

Youri doet net of hij zijn broers niet hoort. Hij staart naar een poster op een schutting. Daar staat een foto op van een beroemde balletdanser, Rudolf. Morgen danst hij in het theater. 'Het Zwanenmeer' heet de voorstelling. Youri heeft er alles voor over om Rudolf te zien dansen. Want later wil hij ook balletdanser worden.

'Hé, ik zei wat tegen je.' Boris komt naast hem staan. 'Wat kijk je nou naar die man in die rare maillot...'

Igor lacht. 'Moeten we voor jou ook zo'n strak pakkie kopen?'

Boris en Igor gaan op hun tenen staan. Met hun handen in de lucht draaien ze een paar rare rondjes. Dan barsten ze in lachen uit.

Youri rolt met zijn ogen. Zijn broers snappen er niets van.

'Ballet is voor meisjes, man,' gaat Boris verder. 'Voetbal is toch veel leuker?'

Youri draait zich om naar zijn broers. 'Nou, en ik vind dat stomme getrap tegen een bal niets aan. Ik hou van dansen.'

'Dan moet je het zelf maar weten,' zegt Igor. En Boris en Igor stuiven weg.

Youri loopt naar het weiland. Daar kan hij lekker oefenen zonder dat iemand hem ziet. Dansend springt hij over het gras. Af en toe maakt hij een grote sprong met zijn benen zover mogelijk uit

elkaar. Dan pakt hij met één hand het hek vast en strekt hij zijn been zo hoog hij kan. Net als Rudolf op de poster.

Naast het hek is een sloot. Een groep zwanen zwemt voorbij. Die zwanen doen Youri aan het ballet van Rudolf denken. Dat maakt hem blij. Tussen de witte ziet hij één zwarte zwaan. 'Die zwarte zwaan is anders dan de andere, net als ik,' mompelt Youri.

Youri klautert naar de rand van de sloot. Om naar de overkant te komen, moet hij over een boomstam lopen. Youri haalt diep adem en trippelt met gestrekte armen naar het midden van de balk. Daar steekt hij zijn handen in de lucht, gaat op één been staan en ... draait snel een rondje. Wiebelend probeert hij zijn evenwicht te bewaren.

Opeens hoort hij applaus. Een meneer en een mevrouw die aan het wandelen zijn, hebben zijn pirouette gezien en klappen voor hem! Youri maakt spontaan een diepe buiging.

Youri is trots. Nu weet hij het zeker: hij wil op ballet! Hij wil net zo goed kunnen dansen als Rudolf. Zijn broers kunnen hem nog zoveel plagen, maar daar trekt hij zich helemaal niets van aan.

Vastberaden rent Youri naar huis.

'Waar ben je toch geweest?' vraagt zijn moeder een beetje bezorgd.

'In het weiland. Ik heb een dansje geoefend.'

Zijn moeder glimlacht. 'Nou, dat had ik graag willen zien.'

Dan hoort hij zijn broers thuiskomen.

'Daar hebben we ons balletdancersesje...' sneert Boris.

'Waar is je tutu?' grapt Igor.

Youri steekt zijn tong uit naar hen uit. 'En toch kan het me niets schelen wat jullie zeggen.'

Hij kijkt zijn moeder aan en zegt: 'Mam, ik weet het zeker. Ik ga op ballet!'

- Susan Schaeffer -

21 vrijdag
juni

Hoe verschillend ook...

Samen!

We hebben de afgelopen twee weken veel verschillen gezien en gehoord. Tussen kinderen, tussen hun gedrag, hun uiterlijk, hun wensen. Dat maakt de klas kleurrijk. Maar één ding hebben alle kinderen van uw school gemeen: ze horen bij elkaar. En daar zingen ze tot slot met elkaar een lied over.

Lied van iedereen

Een lied van en voor iedereen. Daarom staat het vandaag op het programma van alle groepen. Zing het aan het einde van de dag eventueel met alle kinderen van de school. Bladmuziek: pagina 153; cd-1: track 22 en 23. Liedteksten: www.trefwoord.nl